

meddele saavel Bispekontoret som Skoledirektionen, at Universitetet havde Kaldsret til dette Embede. Konsistorium udstedte derpaa en ny Bekjendtgjørelse, hvorefter det under 3. April 1888 udnævnte Førstelærer ved Aarestrup Skole Karl Kristian Andreas Pedersen Hjorth til Skolelærer for ovennævnte Skoledistrikt. Embedets Indtægter ere: 1) 6 Tdr. Rug og 35 Tdr. Byg efter Kapitel-taxt; 2) Amtstueløn 48 Kr.; 3) Skolepenge ca 70 Kr.; 4) Kirkesangerløn 20 Kr.; 5) Offer og Accidentser ca. 320 Kr.; 6) som Kirkebyens Skolelærer 20 Kr.; 7) 3 Favne Bøgebrænde af Statsskovene og 184 Tdr. Tørv af Kommunen i Kulmaal til Skolen og eget Brug; 8) Fourage 128 L \mathring{a} Hø og 192 L \mathring{a} Halm; 9) 9 Tdr. Strandsand til Skolen og eget Brug og 10) fri Bolig samt Brugen af en Jordlod paa 6 Tdr. Land. Kaldets Reguleringssum er 1744 Kr.

B. Enkelte Foranstaltninger.

1. Universitetets Landsbykirker.

I Sommeren 1887 modtog Direktionen for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring fra Bygningsinspektør, Etatsraad Herholdt Underretning om, at der i den Universitetet tilhørende Herløv Kirke var fundet Spor af gamle Kalkmalerier. Direktionen anmodede under 25. Juni s. A. Professor Kornerup om at undersøge Kirken i denne Anledning og modtog under 13. Juli s. A. hans Indberetning om Undersøgelsen. Heri bemærkedes Følgende:

Herløv Kirke var bygget i Kong Christian den Førstes Tid, hvilket fremgik af en Indskrift paa en i Vaabenhuset opstillet Ligsten. Denne Indskrift lød saaledes: »Hic jacet Mathias Johannis quondam tutor & fundator hujus ecclesie cum duobus uxoribus Gyde & Christina qui obiit anno Domini MCDLXXX«. Kirken var helt opført af røde Mursten i sen Spidsbuestil og bestod af et Langhus med flad Altervæg i Øst og et senere, omtrent ved Aar 1518 opført Taarn i Vest, inde i hvilket man opdagede Kirkens oprindelige vestlige Gavl. Endvidere var der til Kirken føjet et Kapel — nu Sakristi — paa Sydsiden og et Vaabenhus paa Nordsiden. Kirkens Hvælvinger og Vægge havde været bemalede med en med Bygningen samtidig Dekoration, af hvilken enkelte mindre Dele opdagedes under de Arbejder, som før nærværende Tid foretoges der. Det havde været forbundet med Vanskelighed at faae Hvælvingerne afdækkede, da Hvidtningen sad usædvanlig fast ovenpaa den gamle Maling. Efterat alle 16 Hvælvingsskapper vare blevne rensede, saa godt det lod sig gjøre ved Hjælp af lange Stiger, kunde man dog danne sig et Begreb om den hele Række af maleriske Fremstillinger, der dog uheldigvis for en stor Del var ødelagt, dels ved tidligere Udbedringer og store Udvidelser af Vinduerne, dels ved Revner i Hvælvingerne. Naar man begyndte fra Øst, forefandtes følgende Billeder:

Iste Hvælving. Over Alteret var Malingen meget udvisket, men der skimtedes endnu en Hjort og flere Dyr, som lode formode, at Skabelsen havde været fremstillet. Paa søndre Kappe var Billedet udvisket. Paa den vestre Kappe saaes: Gud Fader med Adam og Eva, temmelig raat malet med brede røde Omrids. Der fandtes Sprogbaand med tildels ulæselige Indskrifter. I Fli-

gen tilvenstre vare smaa Figurer, der syntes at skulle fremstille Syndefaldet med Slangen i Paradiset. I Fligen tilhøjre skimtedes utydeligt Eva spindende paa en Haandten og Adam sejlene i en Baad, altsaa Menneskene arbejdende i deres Ansigts Sved. I nordre Kappe: Engelen med Sværdet driver Adam og Eva ud af Paradiset. De skjulte deres Nøgenhed med Grøene; et Sprogbaand fandtes med en utydelig Indskrift. Billedet var raat udført og meget beskadiget.

2den Hvælving. Paa østre Kappe i denne Hvælving fandtes det eneste nogenlunde vel bevarede Billede. I Midten saaes den hellige Treenighed, tilvenstre Jomfru Maria, og tilhøjre Evangelisten Johannes. Yderst tilvenstre knælede en ældre, noget skaldet Mand med foldede Hænder, og under ham læstes paa en Pergamentstrimmel: »Deus p(ater) esto mihi p(. . .)«. Uagtet et Par af Ordene vare utydelige, turde man dog formode, at Meningen havde været en Bøn som: »Gud Fader være mig naadig.« Ovenover Mandens Hoved havde Professor Kornerup læst: »Mathis Jens'«, og han mente dermed at have gjort den interessante Opdagelse, at den i den foran nævnte Indskrift omtalte Kirkeværg og Grundlægger af Herløv Kirke havde efter den gamle Tids Skik ladet sig male, ydmygt knælende for Treenigheden i den Kirke, som han havde bygget og under hvis Gulv han hvilede. Ved Afdækningen af Hvælvingsfløjen tilhøjre havde denne Opdagelse faaet en saa sikker og fyldig Bekræftelse, som man kunde ønske sig, idet Skikkelserne af Mathias Jensens to Hustruer viste sig tilligemed deres fra Ligstenen kjendte Navne: »Gydha & Kristina«. Ogsaa de knælede fromt med foldede Hænder, med hvide Koneslør over Hovedet og Tasken hængende ved Bæltet. Deres Omrids vare meget afblegede, og Kristines Billede var noget defekt, men uagtet Udførelsen og Tilstanden saaledes var noget mangelfuld, var dette Billede dog et vel udpræget lille Stykke Middelalder, og der kunde ikke være Tvivl om, at der maatte tillægges det virkelig historisk-antikvarisk Værdi. Professor Kornerup lod medfølge en malet Skitse efter Billedet. Paa søndre Kappe i samme Hvælving var Tilstanden derimod kun daarlig. Man bemærkede her Rester af en vandret strakt Skikkelse med en Bispehue paa Hovedet, og nedenfor læstes: »Scs Ypolitus«. Tilhøjre saaes nogle Hesteben, og man kunde heraf slutte, at St. Hypolits Martyrium — han blev efter Legendens slæbt ihjel af Heste — havde været malet her. Paa vestre Kappe saaes St. Laurentius udstrakt paa sin Rist midt i Flammerne. Et Par Skikkelser syntes at rage i Ilden; men det Hele var utydeligt og afskallet. St. Laurentius syntes at have været Herløv Kirkes Helgen; thi paa den gamle smukke Klokke i Taarnet stod blandt Andet: »... Laurentius insignis martyr. Johannes Fastenowe me fecit Año Dm̄ 1518«. Paa nordre Kappe: Levninger af et Billede, der maatte antages at have forestillet Jomfru Maria i Solglansen, men som nu var ødelagt.

3dje Hvælving. Paa den søndre Kappe var det Meste her udvisket og forsvundet, men man saa dog endnu en Mand, der hostede Korn med en Segl, maaske hørende til en Fremstilling af Boas' og Ruths Historie. Paa den østre Hvælvingskappe fandtes noget af det Bedste, der var tilbage af det gamle Billedværk; det fremstillede Legendens om St. Jørgens Kamp med Dragen. Dog var Dragen uheldigvis i sin Tid bleven ødelagt ved en Udbedring af Hvælvingen, saa at kun Vingespidserne og noget af Halen var tilbage. Tilvenstre saaes Rester af Borgen, hvorfra Kongen og Dronningen iagttog Kampen; tilhøjre

Prinsessen paa Knæ med det lille Lam i et Baand. Nogle af de røde Sving og stiliserede Blade, hvormed Bunden tildels var fyldt, vare ikke uden en vis Elegance og stod over dem i de foregaaende Kapper. Formodentlig havde to Malere virket her, af hvilke den ene havde været dygtigere end den anden. Paa den nordre Kappe var Alt saa udvasket, at man ikke kunde have nogen Forestilling om, hvad her havde været skildret. Paa den østlige Kappe saaes tilvenstre en Konge paa sin Throne med Scepter og Sværd. Bag ved ham stod en utydelig Skikkelse, vistnok Djævelen, der hviskede ham noget Ondt i Øret. To Mænd med lange Næser bare i en Stang over Skulderen en Gjenstand, som man nu ikke længere kunde faa Rede paa paa Grund af en større paasat Lap af nyere Puds.

4de Hvælving. Nordre Kappe i denne Hvælving var ødelagt, men forneden paa Væggen ved Siden af Døren saaes Rester af Tæppedraperier og to store Indvielseskors. Den østre Kappe havde indeholdt Skildringer af Jesu Lidelseshistorie. Foroven stod han bunden til en Søjle og hudflettedes af tvende Bødler. Nederst tilvenstre bar han sit Kors, hjulpen af Simon af Cyrene, og tilhøjre var han fæstet paa Korset; men af det sidstnævnte Billede var nu kun det øverste tilbage. Ogsaa Korsbæringen var halvt forsvundet. Den søndre Kappe var stærkt ødelagt, men af Stumperne kunde vistnok sluttes, at Gravlæggelsen og Opstandelsen havde været skildrede. Den vestlige Kappe var ligeledes beskadiget, men Dommedag syntes at have været fremstillet her paa den konventionelle Maade med Jesus siddende i en stor mandelformet Glorie, med Jomfru Maria og en Engel tilvenstre og Johannes Døberen tilhøjre. Under den sidste fandtes Levninger af en af de sædvanlige barbariske Skildringer af Helvede, hvor en hæslig gul Djævel drog Synderne ind i Helvedesgabet, hvorfra Flammerne sloge dem imøde.

Professor Kornerup sluttede med at bemærke, at han ved at overskue Tilstanden, hvori de i Herløv Kirke fundne Rester af Kalkmalerier befandt sig, var kommen til den Overbevisning, at han ikke turde anbefale et Forsøg paa at restaurere det Hele. Dertil var der efter hans Mening for lidt at bygge paa, og der turde næppe tillægges det Meste af det Fundne noget betydeligt Værd, med Undtagelse af det ene Billede. Thi han maatte paa det Bedste anbefale Bevaringen af den Hvælvingskappe, der indeholdt den hellige Treenighed, samt Billederne af Kirkens Grundlægger og begge hans Hustruer, som vare af stor Interesse for Kirkens Historie. Ligeledes vilde han anbefale Bevaringen af Kappen med St. Jørgens Legende, hvoraf han fremsendte en Tegning, uagtet denne Fremstilling var defekt. Iøvrigt haabede han, at enkelte Ting endnu vilde kunne udfindes, naar et ordentligt Stillads til Undersøgelsen var skaffet tilveje. Dersom dette Forslag maatte vinde Bifald, vilde der intet Andet være at gjøre end foreløbig at lade de to nævnte Kapper være uberørte, indtil de maaske ad Aare kunde blive opfriskede. Man maatte da ved Kirkens nuværende Restauration give de øvrige Hvælvinger og Væggene en Tone, der lignede Bundfarven i de gamle Billeder.

Direktionen for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring fremsendte den ovenanførte Beretning til Ministeriet, med Bemærkning, at den fuldstændig sluttede sig til Professor Kornerups Forslag.

Ministeriet begjærede derefter en Erklæring fra Biskoppen over Sjællands

Stift samt fra vedkommende Provst og Sognepræst over Sagen. Disse vare begge enige om at anbefale Forslaget om Restauration af Billedet med Kirkens Grundlægger og hans Hustruer, af Hensyn til dets historiske Interesse og dets Anbringelse paa det Sted, hvor de fremstillede Personer utvivlsomt vare begravede. Denne Fremstilling formentes ogsaa rent dekorativt at kunne have Betydning, da den fandtes lige foran Korhvælvingen. Derimod fraraadede begge at restaurere Billedet af St. Jørgen; Provsten henviste til, hvor almindelig denne Fremstilling var i Landets Kirker og udtalte sig i det Hele imod at opfriske Malerier af de særlig katholske Legender i protestantiske Kirker. Biskoppen sluttede sig iøvrigt til de nævnte Erklæringer, men vilde dog ikke modsætte sig, at ogsaa Billedet med St. Jørgen blev opmalet.

Da Konsistoriums Erklæring derefter blev begjæret med Hensyn til, at Universitetet som Tiende ejer maatte afholde Udgifterne ved en eventuel Restauration af Kalkmalerierne, anmodede det Professor, Dr. phil. Ussing, som Eforus for Kontoen for Landsbykirkernes Forskjønnelse, om at udtale sig i Sagen.

Professor Ussing, der havde besøgt Kirken strax efter Opdagelsen af Malerierne, bemærkede i sin Erklæring af 17. December 1887, at den hele Dekoration, som det fremgik af Professor Kornerups Beretning, var i høj Grad ødelagt, og kun et eneste Billede var »nogenlunde vel bevaret«. Dette havde heldigvis en saadan Plads i Kirken, at det vilde kunne forsvare sin Plads selv som Kirkens eneste malede Prydelse; dertil kom dets historiske Interesse, og det, der var beskadiget eller manglede i Billedet, var heller ikke mere, end at en fuldstændig Restauration lod sig udføre. Han var derfor ganske enig i, at dette Billede burde restaureres. Det var da en naturlig Følge, at ogsaa det øvrige Loft fik den samme Tone, som var Grundfarven i dette Billede.

Om det temmelig beskadigede Maleri med St. Jørgen og Dragen, udtalte Professor Ussing sig i samme Retning som Sognepræsten og Provsten. Det var en Selvefølge, at alle vigtige historiske Minder, der droges frem, burde komme til Efterverdenens Kundskab; men dette skete i nærværende Tilfælde fuldstændigt derved, at Professor Kornerups Tegning opbevarede i det antikvariske Arkiv, hvor enhver Studerende kunde se den, uden at der var mindste Grund til i den Anledning at rejse til Herløv. Billedet var kun den almindelige Fremstilling af Legenden om St. Jørgen, saaledes som den fandtes i ikke faa Kalkmalerier her i Landet, og hverken Enkelthederne eller den kunstneriske Udførelse i sin Helhed gav denne Fremstilling noget Fortrin. Fra Kirkens Standpunkt var der ingen Grund til at ønske denne Legende malet paa Hvælvingen, og en Maling paa den nordre Kappe i den midterste af Skibets Hvælvinger, medens de andre vare nøgne, vilde gjøre et underligt uharmonisk Indtryk. Men, hvad der var Hovedsagen, det kunde ikke blive til noget Billede, men kun en ynkelig Ruin af et Billede. Der manglede saa meget, at der maatte kræves en dristig Fantasi hos den Maler, der skulde restaurere det. At dømme efter de samvittighedsfulde Restaurationer, som Professor Kornerup havde udført, vilde man næppe, naar Restaurationsarbejdet overdroges til ham, hvad der vistnok for Tiden var den eneste Mulighed for at faa det udført, faae mere end en Opfriskning af det Afblegede og maaske en Supplering af de Linier, om hvilke der slet ingen Tvivl kunde være. Det vilde kun blive til Mispryd for Kirken istedenfor en Forskjønnelse. At de gamle Kalkmalerier, selv fra det 15de Aarhundrede, trods det

barnlige Standpunkt, hvorpaa Kunsten dengang stod her i Landet, dog kunde afgive en virkelig Prydelse for en Kirke, naar de bragtes tilbage til deres oprindelige Skikkelse, derpaa afgav Nabokirken i Ballerup et interessant Exempel; men den uundgaelige Betingelse var, at Restaurationen blev fuldstændig. Da Professor Kornerup ogsaa havde erkjendt, at de fleste andre Rester af Malerier i Herløv Kirke ikke kunde bevares, vilde det formentlig have været mere konsekvent, om han havde stillet sig paa samme Maade overfor Billedet med St. Jørgen.

Professor Ussing maatte derfor bestemt tilraade, at Restaurationen indskrænkedes til Billedet i Hvælvingsskappen foran Koret, som Alle vare enige om at ønske bevaret, og at forøvrigt Hvælvingernes Farvete bragtes i Harmoni dermed. Han foreslog Udgiften udredet af Universitetets Konto for Landsbykirkernes Forskjønnelse.

Konsistorium sluttede sig til denne Indstilling, som under 8. Marts 1888 bifaldtes af Ministeriet, med Tilføjende, at den omhandlede Restauration vilde være at foretage i samme Aar. Paa Grund af andre Restaurationsarbejder i Kirken, har Maleriernes Restauration imidlertid ikke kunnet udføres.

— Da det til Opførelsen af et Ligkapel ved Ledøje Kirke viste sig nødvendigt at erhverve et til Kirkegaarden stødende Areal, blev der, efter Kvæstors Indstilling, ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 18. November 1886 givet ham Bemyndigelse til for Universitetet som Ejer af Ledøje Kirke at indkøbe 62 □ Alen Jord geometrisk Maal fra Huset med Have Matr. Nr. 59 i Ledøje, saaledes at saavel Kjøbesummen. 1 Kr. pr. □ Alen, ialt 62 Kr., som de med Fraskillelsen af Jordstykket og Udstedelse og Tinglæsning af Skjødet forbundne Omkostninger indtil et Beløb af 50 Kr. bleve at udrede af Universitetets Jordebogs Udgiftspost Litr. c.: »andre Udgifter ved Godset og i Anledning af Tiendeopkrævningen« for 1886—87. Efterat den fornødne Udstykning havde fundet Sted, blev det udstedte Skjøde til Universitetet tinglæst i Juli 1887.

— Efter Indstilling fra Eforus for Kontoen til Landsbykirkernes Forskjønnelse bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 6. Oktober 1887, at der af Kontoen for 1887—88 maatte anvendes 23 Kr. 50 Ø. til Orgelmusikalier til Egeslevmagle Kirke.

— I Henhold til Indstilling fra Eforus for ovennævnte Konto bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 20. Januar 1888, at Udgiften ved Anbringelsen af et nyt Bæger paa en Grevinge Kirke tilhørende Kalk tilligemed dens Opforgyldning, ialt 77 Kr., maatte afholdes af fornævnte Konto.

— I et af Universitetets Kvæstor og Sognepræsten for Gladsaxe og Herløv Menigheder anbefalet Andragende anholdt Lærer Horst i Farum om, at et Gravsted paa Herløv Kirkegaard, i hvilket hans Fader, Lærer i Herløv og Organist ved Kirken sammesteds G. H. Horst, var begravet, maatte blive holdt fredet i 50 Aar uden Vederlag. Da den Afdøde i c. 39 Aar havde røgtet sin Gjerning ved Skolen med stor Troskab og vist den største Interesse og Omhu for Kirken og Kirkegaarden, bevilgede Konsistorium under 27. Oktober 1887, at det Gravsted, af Størrelse 27 □ Alen, paa Herløv Kirkegaard, i hvilket ovennævnte Lærer Horst var blevet jordet, maatte blive fredet for en Tid af 50 Aar, uden at derfor erlagdes noget Vederlag til Universitetet, og at der meddeltes Tilladelse til, at hans efterlevende Enke i sin Tid maatte blive jordet i Gravstedet.

— Efter Indstilling fra Kvæstor har Konsistorium under 26. Juli 1888 tilladt, at der meddeles Gaardejer Dirk Pettersens Enke af Sundbyøster Tilladelse til for et Tidsrum af 100 Aar at holde sit Gravsted paa Taarnby Kirkegaard, af Areal stort 26 □ Alen, indhegnet, mod Indbetaling til Universitetets Kasse af 1 Kr. pr. □ Alen for hver 20 Aar eller for 100 Aar $26 \times 5 = 130$ Kr.

2. Afløsning af Vandholdspenge i Anledning af Augerup Møllens Nedlæggelse.

Ved en den 3. Februar 1790 afsluttet og den 30. November 1791 kgl. konfirmeret Konvention mellem Ejeren af den nævnte Vandmølle i Holbæk Amt, Oberst v. Falkenskjold til Sæbygaard, og Ejerne samt Beneficiarierne af forskellige Ejendomme, hvis Højbjergning og Tørveskjær led Skade ved Møllevandets Opstemning og Samling ved Mølleværket, blev det bestemt, at Møllens Værker af enhver Art med tilhørende Dæmninger og Sluser skulde nedlægges, imod at de nævnte Ejere og Beneficiariere skulde betale Møllens Ejer en Sum af ialt 9500 Kr. mod Regres for den aarlige Rente af Vederlagssummen hos de Bønder og Fæstere, hvilke Møllens Nedlæggelse kom til Nytte, dog at det blev forbeholdt Beneficiarierne, hvortil Kjøbenhavns Universitet og Kommunitet hørte, at kunne lade deres Andele i Vederlagssummen bestandig henstaa mod til Møllens Ejer at betale de 4 pCt. om Aaret i Rente af samme, som de atter hos de paagjældende Brugere havde Ret til at indkræve. Den paa Universitetet faldende Andel i den nævnte Afløsningskapital blev i Konventionen fastsat til 106 Rd. $13\frac{1}{16}$ β, hvoraf den aarlige Rente opførtes til 4 Rd. 1 Mk. $7\frac{9}{16}$ β, og dette Beløb havde Universitetet siden aarlig ydet til Ejeren af Sæbygaard mod Regres til vedkommende Ejendommens Besiddere, saaledes at den paagjældende Universitetsforvalter havde modtaget disse Ydelser og indbetalt dem til Ejeren af Sæbygaard som Møllens Ejer, uden at Beløbene dog passerede Universitetets Kasse. For Kommunitetets Vedkommende udgjorde den aarlige Afgift 14 Kr. 57 Ø.

Da Møllens Ejer i 1886 havde fremsat Ønske om, at den fornævnte Afgift, der betegnedes som Vandholdspenge, for Universitetets og Kommunitetets Vedkommende maatte blive afløst ved Betaling af det 25-dobbelte af dens aarlige Beløb, idet han bemærkede, at den for de fleste andre Afgiftspligtiges Vedkommende efterhaanden var bleven afløst, blev der i den Anledning indledet Forhandlinger med de paagjældende afgiftspligtige Ejendommens Besiddere om overfor Universitetet og Kommunitetet at gaa ind paa den attraaede Afløsning, men de erklærede sig kun villige til at gaa ind paa en Afløsning af Afgiften med en mindre Sum end det 25-dobbelte Beløb. Da Universitetets Rettighed overfor de afgiftspligtige Brugere — der var anerkjendt ved en af Løve Herreds Ret under 6. December 1877 afsagt Dom — blev uforandret, om end Universitetets Forpligtelse overfor Møllens Ejer afløstes ved Udbetalingen af den kapitaliserede Afgift, blev der paa Finanslovsforslaget for 1888—89 paa Universitetets og Kommunitetets Budgetter optaget det fornødne Forslag om Udredelsen af en Afløsningssum til Sæbygaards Ejer med 212 Kr. for Universitetet og 364 Kr. 25 Ø. for Kommunitetet.

3. Forskjellige Sager.

Det ved Reskript af 8. Oktober 1883 anordnede kirkelige Raads Moder have, ligesom i de foregaaende Aar, været holdte i Konsistoriums Sal i September Maaned 1887.

— Rigsdagens Aabningsmøde fandt Sted i Oktober 1887 i Universitetets Festsal.

— Universitetets Festsal har, som sædvanlig, været overladt Studenter-sangforeningen og Cæcilie-Foreningen til Afholdelse af Koncerter.

— Forat forebygge Ulykkestilfælde blev der af Konsistorium i November 1887 taget den Bestemmelse, at der ved Festsalens Benyttelse til Koncerter til Belysning i denne, paa dens Galleri og den til dette førende Trappe for Fremtiden kun maa benyttes Lys eller almindelige Olielamper (ikke Petroleum), samt at der kun maa tilstedes et begrænset Antal Besøgende Adgang til Galleriet.

— Da de til Universitetets Festsal hørende Stole i lang Tid havde vist sig at være saa godt som ubrugelige, saa at der havde maatte laanes næsten samtlige Stole, som vare fornødne ved de regelmæssige Universitetsfester, begjærede Konsistorium under 26. April 1887 Erklæring fra Kvæstor med Hensyn til Anskaffelsen af nye Stole, hvorhos Konsistorium tilføjede, at man ved samme Lejlighed maatte ønske at faa anskaffet nyt Inventarium til Universitetslærernes øverste Aftrædelsesværelse samt iøvrigt saadanne Inventariegjenstande, som maatte mangle paa Universitetet. I den fra Kvæstor modtagne Erklæring foresloges Anskaffelsen af ialt 300 Stole, deraf de 50 forsynede med polstrede Sæder, alle af Egetræ, for at de kunde svare til Salens Bygningsmaade; dernæst gjordes opmærksom paa, at der til Festsalen savnedes Gardiner samt en Portiére og Tæpper og til Forhallen nogle større Maatter. Med Hensyn til Bohavet i Professorernes øverste Aftrædelsesværelse bemærkedes, at de derværende Inventariegjenstande vare i meget brøstfældig Stand og der foresloges derfor anskaffet en Sofa, et Bord og 4 Stole tilligemed et Spejl og 2 Knagerækker. Efter Konsistoriums Indstilling blev der paa Finanslovsforslaget for 1888--89 stillet Forslag om Anskaffelsen af følgende Inventariegjenstande til Universitetets Festsal, Universitetsbygningens Forhal og Universitetslærernes øverste Aftrædelsesværelse:

Til Festsalen: 50 Egetræs Stole, med polstrede Sæder, à			
11 Kr.	550 Kr.	»	Ø
250 Egetræs Stole à 7 Kr. 50 Ø.	1875 —	»	—
5 Fag Gardiner à 14 Kr.	70 —	»	—
En Portiére	60 —	»	—
Løbetæpper, 7 Kvarter brede, 65 Alen à 3 Kr.			
25 Ø.	211 —	25 —	
Et stort Gulvtæppe	500 —	»	—
	3266 Kr.	25 Ø.	
Forhallen: Maatter	100 —	»	—
Universitetslærernes øverste Aftrædelsesværelse:			
Inventarium (Sofa, Bord, Stole, et Spejl og 2 Knagerækker)	450 —	»	—
Ialt...	3816 Kr.	25 Ø.	

Efterat begge Rigsdagens Ting under Finanslovbehandlingen havde bevilget denne Udgift, blev Bevillingen optaget paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for 1888—89. Anskaffelserne ere dernæst skete i Sommeren 1888, dog saaledes at der er tilvejebragt et noget større Gulvtæppe end oprindeligt paatænkt.

— Under 17. Juli 1888 bevilgede Konsistorium, at der af Konsistoriums Normalsum maatte afholdes et Beløb af 242 Kr. 10 Ø., der var medgaaet i Sagførersalær og Rejseomkostninger i Anledning af J. L. Smiths Legats Fordring ifølge en Panteobligation, 114 Kr. til et stort dobbelt Skab til Professorernes øverste Aftrædelsesværelse og 51 Kr. 15 Ø. for Linoleum paa Trappen og Gangen ved Konsistoriums Sal.

— Under 25. Juli s. A. bifaldt Kirke- og Undervisningsministeriet, efter Konsistoriums Indstilling, at et Beløb af 12 Kr. 36 Ø., der var medgaaet til Trykningen af 300 Exemplarer af Skrivelser om tilstaaede rentefrie Laan af Kommunitetets Midler til Studerende, maatte afholdes af Kommunitetets Udgiftskonto for ekstraordinære Udgifter for Finansaaret 1887—88.

— Efter Konsistoriums Indstilling bifaldt Ministeriet s. D., at Udgifterne til Trykning og Indbinding af de i 1887 indførte Flidsattester for Studerende (jfr. foran S. 269) maatte — ligesom ved Salg af Lektionskatalogen og testimonia paupertatis, hvis Trykning og Salg opføres paa Universitetets Konto for Examensindtægter — afholdes af denne Konto, under hvilken ogsaa de ved Salg af disse Attester indkommende Beløb blive at tage til Indtægt.

— Ved Cirkulære af 24. Januar 1888 begjærede Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistoriums Udtalelse med Hensyn til forskellige Punkter i den Betænkning, der var blevet afgivet af den af Ministeriet under 8. Marts 1886 nedsatte Kommission til at gjøre Forslag om Statens Papirforbrug m. m. — I Skrivelse af 16. Februar 1888 meddelte Konsistorium, at det for Universitetets Vedkommende tiltraadte de af Kommissionen fremsatte Forslag, dog med Tilføjende, at Universitetets Programmer og Lektionskataloger ønskedes trykte paa samme Papir som Universitetets Aarbog, samt at Universitetet selv ønskede at besørge Indbindingen af de forskellige Protokoller; endelig ønskedes der ingen Forandringer i den hidtil brugte Maade alene at kopiere ved Haandskrift.

— Ved Revisionen af Universitetets Hovedregnskab for Finansaaret 1885—86 blev der af 1ste Revisionsdepartement gjort den Udsættelse med Hensyn til det af Dr. med. Salomonsen aflagte Regnskab for Universitetets Tilskud til bakteriologiske Undersøgelser, at Regnskabet indbefattede ikke alene dette Tilskud, men tillige et af ham givet privat Tilskud. Ved at indstille Antegnelsen til Decision fandt Konsistorium i Skrivelse af 21. November 1887 til 1ste Revisionsdepartement Anledning til at bemærke, at Konsistorium maatte anse den af Dr. Salomonsen valgte Fremgangsmaade for fuldt forsvarlig. Der kunde næppe indvendes noget imod, at han havde anset det for rigtigst at affatte Regnskabet saaledes, at det kom til at omfatte ogsaa hans eget private Tilskud. Der havdes ogsaa i saa Henseende Forbilleder fra ældre Tid, og naar der i disse Tilfælde havde været Tale om en Tilladelse fra Ministeriets Side, havde det uden Tvivl haft sin Grund i, at de paagjældende Tilskud havde været meget betydelige. Dr. Salomonsen havde aflagt et fuldstændigt Regnskab over de anskaffede Rekvisiter og Apparater — der efter kgl. Resolution 2. December 1884 bleve Universitetets Ejendom —

og der var da næppe Anledning til ligeoverfor en Mand, som havde vist sin store Interesse for Universitetet ved at bringe det økonomiske Offre, at lægge en overdreven Vægt paa det formelle Hensyn, om Regnskabet kun omfattede det bevilgede Tilskud eller tillige det private Tilskud.

— I Henhold til et af Universitetspedellerne indgivet, og af Kvæstor og Konsistorium anbefalet Andragende blev det ved Kirke og Undervisningsministeriets Skrivelse af 4. November 1887 bifaldet, at der udbetaltes Universitetspedellerne af den dem bevilgede Medhjælpssum, 600 Kr., 40 Kr. i Slutningen af hver Maaned fra 1. Maj 1887 at regne til et fast Hjælpebud, medens Resten udbetaltes dem ved Udgangen af hvert Finansaar. I den af Kvæstor afgivne Erklæring bemærkedes, at ovennævnte Beløb, der var blevet Pedellerne tillagt for at sætte dem istand til at antage et Bud, foruden det, der alt lønnedes af dem selv, jfr. Univ. Aarb. for 1884—85 S. 276, var blevet udbetalt dem succesive, med Beløb af vexlende Størrelse, efter særlige, dokumenterede Regninger fra Pedellerne for Udlæg til Budtjeneste og med Resten ved Finansaarets Udgang. Da Pedellerne fra 1ste Maj 1887 havde antaget et særligt Hjælpebud, var det imidlertid naturligt, at de maatte ønske, at en maanedlig Udbetaling fandt Sted, hvorved Beløbet først kunde blive dem til fuld Nytte. Resten af det ikke maanedsvise udbetalte Beløb forudsattes som hidtil at ville blive udbetalt dem ved Finansaarets Udgang for den særlig i Examenstiderne nødvendige Budhjælp.

— Paa Kommunitetets Budget blev der paa Finanslovforslaget for 1888—89 under Udgiftspost 1. i., i Henhold til et fra Bestyrelsen for Hjælpeforeningen for polytekniske Examinander indkommet Andragende, optaget et aarligt Tilskud af 600 Kr. til denne Forening. Der bemærkedes i denne Anledning Følgende: Denne i Aaret 1879 oprettede Forening havde til Formaal at sætte værdige og trængende polytekniske Examinander istand til at studere ved Lærestalten, hvad enten Retten til Afgangsexamen fra denne for den Paagjældende var erhvervet ved den egentlige Adgangsexamen eller ved en dermed ligestillet Examen. Understøttelserne ydedes dels i maanedlige Bidrag af indtil 25 Kr., dels i Bidrag til Ekursioner, Landmaalingsøvelser o.s.v. Denne Forening, der væsentlig bestod af Polyteknikere, som havde studeret eller endnu studerede ved Lærestalten, virkede saaledes paa lignende Maade overfor de Studerende ved denne som Selskabet Philadelphia overfor de Studerende ved Universitetet. Ifølge Erklæring fra Direktøren for Lærestalten havde Hjælpeforeningen udrettet meget godt, særlig ved at hjælpe flittige polytekniske Studerende udover den vanskelige Periode, i hvilken Forberedelsen til de afsluttende Examiner fordrede Anvendelsen af den Studerendes hele Tid, og derved hindrede ham i at søge sit Udkomme ved Selverhverv. Foreningens Bestyrelse havde anholdt om et aarligt Tilskud af 600 Kr., eftersom Foreningen uden et saadant ikke længere vilde kunne løse sin Opgave. Bevillingen blev bifaldt af begge Rigsdagens Ting og optaget paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for 1888—89.

— Ligeledes blev der paa Kommunitetets Budget for 1888—89 stillet Forslag om en paa 4 Aar fordelt Understøttelse af 4000 Kr. til Udgivelsen af et af Cand. mag. Joh. Petersen affattet kartografisk Værk over de danske Farvandes Dyre- og Planteverden samt fysiske og hydrografiske Forhold. I Motiverne til Finanslovforslaget for 1888—89 bemærkedes Følgende: Cand. mag.

Joh. Petersen, som i 4 Aar ombord i Fiskeri-Inspektions Fartøjet, Kanonbaaden Hauch, havde foretaget systematiske Undersøgelser af de indenlandske Have, saavel med Hensyn til deres Dyre- og Planteverden, som med Hensyn til deres fysiske og hydrografiske Forhold, havde i et Andragende, som paa det Bedste var anbefalet af Museumsraadet for Universitetets zoologiske Museum, anholdt om Understøttelse til Udgivelsen af et videnskabeligt Værk om Resultaterne af disse Undersøgelser med Kort over Farvandene og de enkelte Dyrearters Udbredningsforhold. Da et saadant Værk vilde have en betydelig videnskabelig Interesse og tillige burde ventes et faae en ikke ringere praktisk Betydning, eftersom det vilde blive et Grundlag for videre Arbejder angaaende de nødvendige Betingelser for Fiskelivets og Fiskeriets Fremme i de danske Farvande, maatte der ønskes Andrageren tillagt den til Værkets Udgivelse fornødne Understøttelse, der under Hensyn til, at alene Kortene maatte anslaaes at ville koste 2000 Kr., var ansat til 4000 Kr., ligelig fordelte paa 4 Aar. Det bemærkedes, at tilsvarende Arbejder allerede med overordentlig stor Bekostning vare udgivne i Amerika, England, Tydskland og Norge. Forslaget tiltraadtes af begge Rigsdagens Ting og paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for 1888—89 optoges 1000 Kr. som 1ste Bidrag til nævnte Værks Udgivelse.

— I et til Eforus for Borchs Kollegium indkommet Andragende anholdt Ejeren af Ejendommen Matr. Nr. 54 i Klædebo Kvarter, Krystalgade Nr. 11, om Tilladelse til paa egen Bekostning af den Mur, der for en Del danner Grænsen mellem Kollegiets Have og den nævnte Ejendom, at nedbryde den øverste Del, der i Andragendet angaves at føre Regnvandet til Kollegiets Have, og opføre den paany saaledes, at Regnvandet førtes ned i Baggaarden til den ommeldte Naboejendom, ved hvilken Foranstaltning Synsforholdene for denne formentlig vilde forbedres. I den i denne Anledning afgivne Erklæring af 24. November 1887 meddelte Kvæstor, at Bygningsinspektoren havde meddelt, at han ved Undersøgelse paa Stedet havde erfaret, at den paagjældende Hegnsmur allerede havde den ønskede Taghældning ind mod Ejendommen Nr. 11 i Krystalgade og ikke, som i Andragendet anført, til Kollegiets Have, hvorhos han havde tilføjet, at han ikke vilde kunne tilraade, at Muren gjordes lavere, da dette vilde medføre, at den let kunde overstiges fra Nabogrunden til Krystalgade, hvor Terrænet laa i en Højde af c. $\frac{3}{4}$ Alen over Kollegiets Grund.

C. Den med Universitetet forbundne Legatmasse.

Paa de efterfølgende Tavler meddeles et fuldstændigt Regnskab over de under Universitetets Bestyrelse henlagte Legater og Fonds. Dette Regnskab, der omfatter Kalenderaaret 1888, indeholder dels en Redegjørelse i store Træk for hvert enkelt Legat, dets Kapital samt dets Indtægter og Udgifter i Aarets Løb, dels en samlet Oversigt over hele Legatmassens økonomiske Forhold. Det er Tanken fremtidig aarlig at meddele slige Regnskaber.

Løbe-Nr.	Legater og Fonds.	Legater og Fonds Status den 31. December 1887.				Aarets Indtægt.							Aarets Udgift.			Legater og Fonds Status den 31. December 1888.			
		Rentebærende Kapital.	Kontant Beholdning		Deponerede Summer.	Renter og Udbytte				Kapital omsat til Kontant.	Af Eforerne og Andre er indbetalt		Til Eforerne og Andre er udbetalt		gjort rentebærende.	Rentebærende Kapital.	Kontant Beholdning		Deponerede Summer.
			til Oplæg.	til Udbetaling.		Ialt.	fordelt saaledes				til Oplæg.	som Depositum.	af den kontante disponible Beholdning.	Depositum.			til Oplæg.	til Udbetaling.	
							$\frac{1}{31}$ til Universitetet.	bestemt til Oplæg.	til Udbetaling.										
Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	
1.	Greve J. G. Moltkes Legater: Konto I. } II. } III. } IV. } V. } VI. } Se det særlige Regnskab nedenfor Nr. 4.	20 000.	"	125.	"	800.	25.	"	775.	"	"	"	775.	"	"	20 000.	"	125.	"
		75 000.	"	449. 36	"	3 000.	62. 50	"	2 937. 50	"	"	"	3 386. 86	"	"	75 000.	"	"	"
		10 000.	"	"	"	400.	"	"	400.	"	"	"	400.	"	"	10 000.	"	"	"
		10 000.	"	"	"	400.	"	"	400.	"	"	"	400.	"	"	10 000.	"	"	"
		35 000.	"	44. 66	"	1 400.	"	"	1 400.	"	"	"	1 424. 26	"	"	35 000.	"	20. 40	"
		16 300.	38. 08	"	"	652.	20. 38	631. 62	"	"	126. 33	"	"	700.	17 000.	96. 03	"	"	
2.	Etatsraadinde Wads Legat	600.	"	"	"	24.	" 76	"	23. 24	"	"	"	23. 24 ²⁾	"	"	600.	"	"	"
3.	Rostgaards Legater: Konto I.	46 000.	"	"	"	1 840.	57. 50	"	1 782. 50	"	"	"	1 782. 50 ²⁾	"	"	46 000.	"	"	"
	II.	9 322. 52	"	"	"	372. 90	11. 66	"	361. 24	"	"	"	361. 24 ³⁾	"	"	9 322. 52	"	"	"
	III.	5 302.	"	"	"	212. 08	6. 62	"	205. 46	"	"	"	205. 46 ⁴⁾	"	"	5 302.	"	"	"
	IV.	2 808. 39	"	"	"	112. 34	3. 52	"	108. 82	"	"	"	108. 82	"	"	2 808. 39	"	"	"
	V.	2 020.	"	"	508. 89	80. 80	2. 52	"	78. 28	"	"	78. 28	500.	"	2 020.	"	"	87. 17	
	VI.	4 550.	11. 54	"	"	183.	5. 72	177. 28	"	"	"	"	"	150.	4 700.	38. 82	"	"	
4.	E. Bartholins og Ane Fincks Legat	6 448. 37	"	"	"	257. 94	8. 06	"	249. 88	"	"	"	249. 88	"	"	6 448. 37	"	"	"
5.	B. Bartholins Legat til Professorernes Husleje	3 838. 71	"	"	"	153. 54	4. 80	"	148. 74	"	"	"	148. 74 ²⁾	"	"	3 838. 71	"	"	"
6.	Legatum Bartholinianum & Roemerianum	5 051.	"	"	"	202. 04	6. 32	"	195. 72	"	"	"	195. 72 ⁵⁾	"	"	5 051.	"	"	"
7.	Fru Bartholins Legat til Bibliotheket	1 304. 43	"	"	"	52. 18	1. 64	"	50. 54	"	"	"	50. 54 ²⁾	"	"	1 304. 43	"	"	"
8.	Brochmand-Mule-Fuirens Legater	9 850. 66	"	"	"	394. 02	12. 32	"	381. 70	"	"	"	381. 70	"	"	9 850. 66	"	"	"
9.	Bülows Legat.	8 854. 25	"	"	"	354. 18	1. 06 ¹⁾	"	353. 12	"	"	"	353. 12	"	"	8 854. 25	"	"	"
10.	Christian den Syvendes Legat	10 080. 02	"	"	"	403. 20	12. 60	"	390. 60	"	"	"	390. 60 ²⁾	"	"	10 080. 02	"	"	"
	At overføre...	282 330. 35	49. 62	619. 02	508. 89	11 294. 22	242. 98	808. 90	10 242. 34	"	126. 33	78. 28	10 715. 96	500.	850.	283 180. 35	134. 85	145. 40	87. 17

¹⁾ Af de 8 000 Kr., som ere perpetuerede i Sanderumgaard, svares ikke $\frac{1}{32}$. ²⁾ Afgivet til Universitetet. ³⁾ Udbetalt Professor Rostgardianus. ⁴⁾ Eforus 40 Kr. + Distributens Konto 165 Kr. 46 Ø. = 205 Kr. 46 Ø. ⁵⁾ Universitetet 75 Kr. 18 Ø. + Eforus 120 Kr. 54 Ø. = 195 Kr. 72 Ø.